

A rider in a dark jacket and helmet is shown in profile, riding a white horse over a high jump. The horse is in mid-air, with its front legs tucked and its body arched over the jump. The rider is holding the reins and looking forward. The background is dark, with several bright, colorful spotlights (green, blue, purple) creating a dramatic atmosphere. The jump itself is a white and blue striped bar supported by white posts. The overall scene is dynamic and captures a moment of intense action in equestrian sports.

Højt at FLYVE...

RIDEBANESPRINGNING er i de seneste år blevet en *publikumssport med stor underholdningsværdi. DET ER FØRST OG FREMMEST* en elegant sport, hvor dét at falde af, er en del af spillet. Men når man først har bevist sit værd og har *borstet støvet af ridejakken*, står de største sponsorer parat for at hjælpe én op igen. *Camilla Alfthan* har mødt en *VERDENSMESTER* og et ungt talent til Super League i ridebanespringning.

Af Camilla Alfthan Foto: Longines, Scanpix



“Det er sejrene, som gør, at du har lyst til at fortsætte,” siger Markus Fuch, som først fik sit store gennembrud som 48-årig på hesten Tinka Boy.



Longines har været med som sponsor i over 80 år – længe før ridebanespringning blev tv-underholdning.



”I RIDEBANESPRINGNING FALDER MAN AF OG TIL MEGET DYBT. Men det er ingen skam at falde af hesten. Derimod er det en skam, hvis man ikke stiger op igen” 🐾

Stemningen syder i den elegante teltlounge på Real Club de Polo i Barcelona, hvor kvinder og mænd i hvide ridebukser og blankpolerede støvler ivrigt diskuterer dagens ridning og samtidigt nyder aftenens anretning med en imponerende appetit.

Otte af verdens bedste hold er samlet for at afgøre, hvem som er de endelige

KONKURRENCERNE ER LANGT FRA DE ENESTE. 250 dage om året rejser de bedste ryttere verden rundt til stævner – fra Rio og Rom – til Dubai og Dublin. 🐾

vindere af årets sidste Super League i ridebanespringning. De ryttere, som endnu mangler at komme på banen, varmer op bag publikumstribunerne, før de én efter én galoperer ud på grønsværen for at forcere de opfindsomme forhindringer.

Et gigantisk ur fortæller, at det ikke kun gælder om at springe fejlfrit, men også om at nå banen rundt så hurtigt som muligt. Mindre end et par minutter senere er rytternes placering afgjort, og dermed hvorvidt de er kvalificerede til at gå videre.

Fire dage og adskillige nervepirrende runder senere er det hele overstået, da

Tyskland til sidst vinder serien, og Sverige kommer ind på en andenplads med den unge stjerne Helena Lundbäck på holdet.

I disse dage går det løs igen, når otte europæiske byer indtages af otte forskellige landshold med nogle af verdens bedste ryttere. Hvert år gælder det for de svagere hold at indkalde deres bedste reserver, så de ikke ryger ud af turneringen. Og hvert år kæmper de ledende nationer for at bevare deres vinderposition. Men selv de bedste kan falde dybt, og det er dramaerne og

uforudsigeligheden, som får folk til at følge serien hele fem måneder i træk.

Konkurrencerne er langt fra de eneste. 250 dage om året rejser de bedste ryttere verden rundt til stævner – fra Rio og Rom til Dubai og Dublin. Med sig har de et entourage af heste og hestepassere, som de selv kører rundt i, transporter eller sætter på et fly.

Fra at have været en gentlemansport er ridebanespringning i de seneste årtier blevet en professionel sport med flere, forskellige spillere. Det er en elegant sport med mange dramaer, hvor man aldrig kan

springe over, hvor gærdet er lavest. Det er også en eksklusiv sport, hvor heste handles for millioner på tværs af landegrænser. Og så er det en sport, som kræver meget flid:

Banerne er blevet sværere, og det tager år at træne en hest til at komme på toppen. Præmiepengene er små og udgifterne store – for i ridebanespringning handler sejrene først og fremmest om ære.

Det er netop den særegne blanding af forhindringer, dramaer, penge, prestige og selve samspillet mellem hest og rytter, som virkelig appellerer til sponsorer. Ikke mindst når det gælder de aspirerende luksusbrands, som konstant udvikler og forfiner deres produkter. Blandt dem det prestigøse schweiziske urmærke, Longines, som har støttet ridesporten i over 80 år.

Afsted som 16-årig med en blancocheck

Springning er en sport, hvor tingene sker meget hurtigt, og hvor du kun er lige så god som din hest og din seneste præstation. Det ene øjeblik er du en helt og har vundet en medalje; det næste øjeblik er din bedste hest måske skadet eller har en dårlig dag. Du er hele tiden nødt til at bevare en vis distance over for, hvordan det går. Det er sejrene, som gør, at du har lyst til at fortsætte, fortæller den schweiziske stjernerytter, Markus Fuchs,

der lige som de fleste af hans kolleger er vokset op med heste i blodet.

Han begyndte at ride som 10-årig på sin fars rideskole, og da han var 12, stillede han op til sine første stævner. Da han var 16, sendte hans far ham af sted med en blanko-check i lommen for at købe heste på en auktion i Irland.

- Allerede dér lærte jeg at tage ansvar og beslutninger. Min far gav mig tøjlerne meget tidligt, fortæller Markus Fuchs, som siden hen har vundet Worldcuppen og en olympisk sølvmedalje.

I de seneste otte år har han konstant befundet sig på springrytternes Top 10.

ENTEN ELSKER MAN SPORTEN, – eller også hader man den 🐾

Det var nemlig først som 48-årig, at han slog igennem på hingsten Tinka Boy, som i en årrække havde haft adskillige forskellige ejere. Vendepunktet kom, da et schweizisk par tilbød at købe hans heste. Med sponsorerne i ryggen er Markus ikke længere nødt til at skille sig af med sine bedste heste.

- Nu er det på banen, at de største udfordringer finder sted. På et år har jeg haft tre alvorlige styrt. Jeg har brækket en arm, og jeg har sprunget med skinner uden på benene. Men sådan er sporten; man skal kæmpe for enhver sejr, fortæller Markus Fuchs.

I sadlen gælder det hele tiden om at holde hovedet koldt og at planlægge ridningen ned til mindste detalje.

Før en ny runde går rytterne banen rundt og tæller, hvor mange galopspring de skal tage, og hvordan forhindringerne bedst kan forceres; fra en bestemt vinkel eller måske med en særlig stor hastighed. Da det er en sport med levende dyr, kan

de pludselig reagere over noget uventet. Nogle heste bryder sig ikke om projektorlysene, når der rides i aften timerne, for andre er det larmen fra tribunerne, som kan distrahere.

- Enten elsker man sporten, eller også hader man den, siger den svenske rytter Helena Lundbäck, som i en alder af 31 år tilhører springsportens nye talenter. Hendes forældre er kendte ryttere, som har deres egen rideskole i Norrköping. Da hun var lille, satte de hende ind i en boks med en hest, mens de trænede på banen.

Heste-barnepiger

Hestene var mine barnepiger. Da jeg blev syv, ville jeg selv begynde at springe, så jeg også kunne skrive autografer. Det så jeg nemlig, at min far ofte gjorde, fortæller Helena Lundbäck om sin far, der red på det svenske landshold.

I dag rider hun syv dage om ugen på syv forskellige heste derhjemme. Hendes fritid kan tælles på én hånd – fem weekender om året.

- Først fik jeg en rideskolehest og så en pony, der var sat til salg. Da jeg fik min første store hest, kom vi i VM-finalen i Jerez i Spanien og vandt sølv på holdturneringen. Da kunne jeg allerede skrive mine første autografer, fortæller Helena

Lundbäck, som i dag træner med den berømte tyske rytter Ludger Beerbaum.

Alle heste er forskellige og skal rides på hver sin bestemte måde. Derfor kan det være svært at skifte hest og finde ud af, hvilken ridning der fungerer bedst, fortæller svenskeren, som beskriver sin nuværende favorit – en svensk varmblod – som ”fremadgående, ædel og følsom”.

- Jeg havde altid lovet mig selv, at jeg aldrig skulle falde for to typer mænd – en springrytter og en italiener. Og så ender jeg med én, som er begge dele.”

Hendes kæreste er – ikke overraskende – også hestemenneske.

- Vores ridetraditioner er vidt forskellige, og hvor de i Italien vil have en færdig op-sadlet hest, har vi i Norden tradition for at deltage i pasningen. Det er den eneste måde, man kan se, om hestene er sunde og friske, og om de fodres rigtigt, fortæller Helena Lundbäck, som atter i år er med på det svenske landshold.

Markus Fuchs er også i sadlen, og selv

om han måske ikke får en placering, er der aldrig nogen ærgrelser at spore i hans solbrændte ansigt. Han er mentalt et helt andet sted – til den næste turnering og de næste forhindringer.

- I ridebanespringning falder man af og til meget dybt. Men det er ingen skam at falde af hesten. Derimod er det en skam, hvis man ikke stiger op igen.

Super League dystes i otte byer og afsluttes med finalen i Barcelona fra den 18.-21. september.

Springkavaleren fra Longines

Uden en hest er en rytter ingenting, erklærer Longinespræsidenten, Walter von Känel, som senest har måttet komme en af sine springryttere til moralsk undsætning, da hendes bedste hest pludselig blev skadet.

Og uden det rette armbåndsur er en rytter måske heller ikke helt den samme, fristes man til at sige. For at markere Longines 175-års jubilæum lancerer schweitzerne meget apropos ”Instrument pour Cavalier”, der frit oversat betyder ”redskab for ryttere”. Mens urremmen er lavet af brunt læder, der minder om seletøj, er urskiven skinnende og brun og ligner en nystriglet hestepels.

Uret er en del af Longines sportsserie, GrandVitesse, der trækkes automatisk op, når man bevæger sig, og det er stort og imponant – 42 mm i diameter.

- Det specielle ved uret er dets tachymeter. Ingen har tænkt på det tidligere, og det gør uret til et godt samtaleemne, fortæller Longinespræsidenten om det lille speedometer på urskiven, som kan måle hestens fart med op til 70 km i timen – den maksimale hastighed for en fuldblodshest.

Med Super Leaguen, der strækker sig over otte forskellige lande, har Longines allieret sig med én af sportens mest betydningsfulde serier, som transmitteres over hele verden, og gallionsfiguren for Cavalieruret er netop Markus Fuchs.

Siden 1926 har Longines sponsoreret ridesporten og taget tiden ved vigtige ridesportsbegivenheder – senest under de berømte Ascotvæddeløb i England.

Det berømte urmærke blev grundlagt i 1800-tallet i den lille schweiziske by Saint-Imier, og firmaets logo er også branchens ældste – et bevinget timeglas.